

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	
17:37	17:14	16:14	תל אביב
17:42	17:18	16:13	ירושלים
17:34	17:11	16:11	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה המוסדות

מה מלמד אותנו חנוכה

מה באים חז"ל ומלמדים אותנו באמצע סוגיית נרות חנוכה?

חנוכה

חז"ל אומרים: 'הרגיל בנר - הויין ליה בניי תלמידי חכמים!'

והשאלה זועקת: האמנם? מה יש בהם - בנרות השבת ונרות החנוכה ההופכים את בנינו לתלמידי חכמים? איזו סגולה טמונה בשלהבות המרצדות, מה יש במצוה הזו ההופך אותה לכה מועילה לחינוך ילדינו? והלא כולם מקפידים על הדלקת הנרות, ולא כולם זוכים בבנים תלמידי חכמים - אם כן מהו הכח הסמוך בנרות וכיצד הופכים אותו למנוף להצלחת ילדינו?

מאיר לנו בעל השם משמואל "ז"ע, ופותח כיוון מחדש בהבנת הקשר בין הנרות לחינוך הילדים. כשנתבונן בלהבה הבורעת, ניווכח כי אין רגע זהה לחברו. בכל שניה מחדש הלהבה משנה צורה, צבעיה משתנים, היא גדילה ומתקטנת, מאדימה ושוב מצהיבה... אין רגע דל, אין שניה בלי חידוש, אין מצב זהה לקודמו בשום צורה!

אומרים חז"ל: רוצה לזכות בבנים תלמידי חכמים? רוצה להצליח בחינוך ילדיך? אז הנוסחה: תתרגל לחשוב ולהתנהג כמו נר... תכניס בבית התלהבות מחדשת, אורה שמחה, התרגשות עם כל מצוה, התחדשות בכל יום מחדש, שמחה עם כל מצוה - גם אם היא שגרתית. כך תנחיל לילדיך את הערך החינוכי החשוב ביותר, כך תזכה לראותם גדלים על ברכי התורה, שמחים עם כל מצוה, ששים לקיים רצון ה'!

זהו התפקיד שלנו, כהורים. כי בית בו האב שמח בכל בוקר כשהוא יוצא לתפילה, מתרגש לקראת ברכת המזון, מבטא את שמחתו לעשות את רצון הוריו - הוא בית בו הילדים מפנימים עד כמה כל מצוה היא ברת ערך ורבת חשיבות, וממילא גם כי יזקינו לא תסור מהם חביבות המצוות!

אכן נזכה למילוי שאיפתנו היקרה והכמוסה ביותר, הנאמרת בדמעות לצד נרות השבת: 'זכני לגדל בנים... אוהבי השם יראי אלוקים, אנשי אמת זרע קודש בה' דבקים...! - אמן!

גדולות מן השמים, כימים ההם בזמן הזה, וצריך להתכונן לכך, להיות כלי קיבול, כלי מחזיק ברכה, כדי לקבל ההשפעות הללו.

אדם שמבטל מתורה, מסתלק מרוחניות, סכנה גדולה לו שיכנסו נחשים ועקרבים, ואחריתו מי ישרונו. אוי לו למי שמסתלק מהתורה, ולא בא בקביעות לשיעורי תורה.

חנוכה הוא מלשון חינוך, הקב"ה אומר לאברהם אבינו, כי ידעתי, למה אני אוהב את אברהם אבינו? "למען אשר יצוה את בניו ואת אחריו ושמרו דרך השם"! צריכים לשלוח את הילדים לתלמודי תורה, שם זה בית חרושת לבני אדם, ילד שהולך לתלמוד תורה הוא יגדל לתפארה, אם אתה שולח ילד לבי"ס חילוני זה כמו שאתה שולח אותו למשחטה.

התורה היא התכלית של העולם כמ"ש "אם לא בריתי יומם וילילה חוקות שמים וארץ לא שמת". ואמרו חז"ל "בראשית" - בשביל התורה שהיא ראשית שנא' ה' קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז". ובשביל יראת שמים שנקראת ראשית שנאמר "ראשית חכמה יראת ה'". כי רק התורה עושה את האדם לאדם, תורה ויראת שמים, והבריאה לא נבראה בשביל בהמות וחיות, היא נבראה בשביל לעשות אדם. לכן הזהירה התורה "ועתה ישראל מה ה' אלוהיך שואל מעמך כי אם ליראה את ה'". כי אם אין יראת שמים אתה לא בן אדם.

אין היתה פרדס כץ פעם? כל המעוזים של הפשע ואנשי עולם התחתון, כיום, רובם חזרו בתשובה והנכדים שלהם מדליקים את האור פה בשכונה ובכל הארץ, אלפים של יהודים שמלחמות המכבים של ימינו הצליחו מול היוונים של ימינו הם הציונים.

אנשים באים ללמוד תורה פושטים צורה ולובשים צורה, אין אומה זו אומה אלא בתורתה, רק קשר עם הבורא עולם, קרבה אליו, רק זה מחזיק אותנו בתורה. התורה הקדושה היא האושר שלנו, כל ת"ח שרק נזכר בתורה שהוא לומד הוא מתמלא אושר, אדם שיש לו אלפים בבנק הוא שמח, עשרות אלפי בחורים ואברכים וקובעי עיתים, שוקדים על התורה בתענוג יעילי דבקים בצור עולמים בחדוותא דאורייתא!

שבת שלום וחנוכה שמח!

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

סוגיית הגמרא בשבת, באמצע הסוגיא של הדלקת נרות שבת וחנוכה, באים חז"ל הקדושים ומכניסים מימרא שלכאורה איננה קשורה לחנוכה. פתאום אומרת הגמ' מאי דכתיב "והבור ריק אין בו מים" - אם הבור ריק ודאי אין בו מים? מאי ת"ל אין בו מים, מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו.

מה זה קשור לאמצע הסוגיא של חנוכה? אלא, באים חז"ל ואומרים לנו שבלי תורה, **בלי התורה שנמשלה למים, יש נחשים ועקרבים!** היונים רצו להשיחם תורתך, אדם שאין לו תורה הוא מלא בכל הקלקולים שבעולם, היכן זרוקים הילדים שלנו? הלב שותת דם. דע לך אומרת לנו הגמ', חנוכה זה זמן להגביר חיילים לתורה, כך מנצחים את תרבות החושך, במעט מן האור! כי אם אין מים יש נחשים ועקרבים.

אנחנו רואים היום מה זה מדינה בלי תורה, עד היכן התדרדר החינוך, התלמידים בבתי הספר מחזיקים אולרים דוקרנים ושמים כל מיני דברים, הורים מפחדים לשלוח את הילדים לבית הספר, לא יודעים כיצד יחזרו, ואם. פחד פחדים ונורא נוראות! שרי חינוך וועדות, ליב"ה וכל מיני תוכניות, לא עוזרות כלום. הם מודים שהחינוך פשט את הרגל. **זה**

מה שקורה, כשמנתקים את עם ישראל

מתורתו, כשיורדים יורדים עד עפר! אבל כשבאים לתלמודי תורה ובתי ספר חרדים, ורואים את היראת שמים, רואים את החינוך למידות טובות, רואים את העדינות והדרך ארץ. היו כאן בשבוע שעבר תלמידים של התלמוד תורה שלנו בעיר יבנה, התרגשתי כ"כ לראות, איזה טוהר, איזה אצילות, כך מחנכים עם תורה. חילקתי להם "טופי" וילד אחד אומר לי, אחד לי אחד לאבא אחד לאמא, שתהיה ברכה לכולם. ברא מזכה אבא, ילד חושב על ברכה, ילד שחושב על אבא ואמא.

אין מים אלא תורה, ואם אין מים בבור יש בו נחשים ועקרבים, יש בו שורשים פורים ראש ולענה. כמו שאמר שלמה המלך ע"ה, **"סוף דבר הכל נשמע את האלקים ירא ואת מצוותיו שמור כי זה כל האדם"**. כל מה שעושה את האדם לאדם זה תורה ויר"ש, אם יש תורה ויר"ש אתה תהיה בן אדם, אם אין תורה ויראת שמים אתה תהיה בהמה.

כי נר מצוה ותורה אור, בחנוכה יורדות השפעות

ההקדשה השבועית

הוציאם הם אנום לתקיים
אלפי טלמי צארי השרשי
להצלחתם אז לעיני קדושתם?
התקשרו עכשיו: 05-04-001-000

לימינו
ידן חיה בת הדס
יוסי בן הלן
צורי בן רחל
דייחה בת חוה

לשיח
בנימין בן חסיה
אלדד בן חוה
ססיר בת עליזה
לידך בת עליזה

לחובלתי
אסף בן חיה
רושי בן דיה
אלעד בן ענה
אלדד בן ירדנה

לעילי נשמת
שלמה בן גלן גלן
סיגלית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן יילנדה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

תפילה קצרה שהכריעה את הכף

שסביבו פזורות פיסות טיה ופניו זורחות באושר שלא מעלמא הדין - אושר של אדם שניצל ממוות לחיים.

מסתבר כי מסיבה בלתי מובנת ניתק הווי שאליו היה קשור החבל ממקומו, תוך שהוא עוקר עמו חלק מהתקרה. החוק בפרס אמר כי מי שנתלה, ולו לרגע אחד, אף אם נותר בחיים, נחשב כמי שבוצע בו העונש במלואו. לפיכך, נשלח האיש על אתר לחופשי, ושב אל ביתו ואל משפחתו לשמחת כל קרוביו ואוהביו ולמגינת לב שונאיו.

עם בואו לביתו, לאחר שהתאווש מעט מהחוויה הקשה שעברה עליו, לא יכלו בני ביתו מלעצור בעד השאלה המתבקשת: "מה ראית לבקש ברגעך האחרונים דווקא את הבקשה הזו? מדוע ביקשת שיעבירו את חבל התליה דווקא אל אותו וו מסוים? שמא קיבלת מידע סודי כי הוא מחובר לתקרה בצורה רופפת?"

מה רבה היתה פליאתם כשהאיש השיב בתמימות: "לא... לא ידעתי דבר על אותו וו, אלא שבעומדי בפעם הראשונה תחת חבל התליה, בעת שבדרך הטבע אפסו כל סיכויי להינצל, נזכרתי לפתע בדברי חזקיהו המלך, אחר ששמע את הנבואה "כי מת אתה ולא תחיה", אמר לנביא: "כך מקובלני מבית אבי אבא, אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים".

באותה שעה התעורר בליבי רצון חזק ביותר לשאת תפילה לפני ה', אלא שזמן רב לכך כבר לא נותר לי, ולפיכך כשהועלתה בפני האפשרות לבקש דבר מה, האיר ה' את עיני לבקש מהתלין שיעביר את חבל התליה לנקודה הרחוקה ביותר ממקומו הראשון, מתוך מחשבה שאת הזמן שייקח למלא את בקשתי אוכל לנצל כדי להתפלל להצלתי.

ואכן, לאחר שאת הדקות הספורות שנוספו לחיי ניצלתי במלואן לתפילה, הגיעה ישועת ה' המפתיעה כהרף עין. קרה עמי דבר שלא קרה כמעט מעולם, באורח פלא ניתק החבל ממקומו, וחיי ניתנו לי לשלל".

חבל התליה כבר הוכן, קשור ומהודק לאחד מן הווים שבלטו מתקרת האולם והוכנו למטרה זו. כשהוסר הכיסוי מעל פני האיש נגלו לעין כל פניו החיוורות, אך עיניו לא חדלו מלשדר אמונה וביטחון. החבל נכרך מעל צווארו, וכפי שהיה נהוג בימים ההם, בטרם נשמת הכיסא מתחתי, נשאל האיש בידי התלין: "מהי בקשתך האחרונה?"

מה רבה היתה ההפתעה כאשר בחר האיש להביע משאלה מוזרה ובלתי מובנת:

"מבקש אני כי יסירו את החבל מן הווי שאליו הוא קשור, ויעבירוהו לוו הנמצא שם" ענה האיש לאחר מחשבה קצרה, תוך שהוא מחווה בידו לעבר הקצה השני של תקרת האולם.

הבקשה הפתיעה את התלין, אולם כפי שנקבע בחוק, היה עליו למלא את הבקשה במלואה. עובד בית הסוהר נקרא למקום, טיפס אל תקרת החדר, הסיר את החבל מקישוריו ומיהר להתקינו בקצה השני של תקרת האולם.

את השקט המוחלט ששרר באולם באותן דקות ספורות שנצרכו כדי לפרק את החבל ולהדקו בשנית במקומו החדש, הפרו אך ורק מלמולי תפילה חרישיים ובלתי פוסקים שבקעו מפי הנידון למוות.

לאחר שהודק החבל בחזקה במקומו החדש, הובל היהודי בשנית לעבר חבל התליה. בני משפחתו שציפו לקבל ממנו לכל הפחות מבט אחד של פרידה, התאכזבו כאשר קרובם לא הפנה ולו מבט קל לעברם. נדמה היה כי כל כולו שקוע בתפילתו והוא אינו שת ליבו לדבר מן הקורה סביבו.

הנה הגיע הרגע הנורא... האיש הועלה על הגרדום, תוך שהנוכחים במקום עוצרים את נשימתם. החבל נכרך סביב צווארו בשנית, ומיד לאחר מכן שמת התלין את הכיסא מתחתיו. החבל נמתח מיד סביב צווארו, והאיש צנח תחתיו בחבטה עזה, הישר אל... רצפת האולם.

צווחת בהלה נשמעה מפי הנוכחים. הם הביטו במחזה המפתיע שלפניהם ולא ידעו האם הם הוזים או חוזים. האיש היה שרוע על רצפת האבן, כאוב מהנפילה הפתאומית. על הרצפה

המעשה הנפלא שלפנינו סופר עד מפי עד מפי זקני קהילת 'יזד' שבפרס אשר ראוהו בעיניהם. חבוי בו בסיפור זה, מסר נפלא בעבורנו, מסר המביע את כוחה הגדול וחשיבותה היתירה של תפילה הנאמרת בעת צרה, ולו הקצרה ביותר. המעשה ארע לפני למעלה ממאה שנה.

באחד הימים פרץ סכסוך בין גוי רשע ואלים ליהודי נכבד מבני קהילת 'יזד'. הסכסוך הוכרע לבסוף בבית המשפט, שבו נפסק כי יד היהודי על העליונה, אך הגוי סירב לקבל עליו את הדין, ולשם כך רקס במוחו עלילה מרושעת וחסרת כל בסיס כנגד היהודי. וכאשר הדברים היו סדורים במוחו ניגש לבית המשפט לגולל בפניהם את הבודות המרושעות.

חיש מהר נקרא היהודי לחקירה צולבת, אשר כמיטב המסורת הפרסית כללה עינויים קשים. העובדה שהיותו יהודי לא היטיבה עמו, ותוך זמן קצר נחרץ גורלו למוות בתליה, עונש שהיה נפוץ עד מאוד באותם ימים במדינת פרס. כמו כן נקבעו בעבורו יום ושעה מדויקת שבה יתלה, רחמנא ליצלן.

בהישמע הבשורה הקשה בקרב בני קהילת הקודש 'יזד', לא ידעו היהודים את נפשם מרוב צער ויגון. מיד התכנסו כולם בבית הכנסת המרכזי לעצרת תפילה וזעקה, שבמהלכה שפכו את ליבם בתפילה ובתחנונים לפני ה' שיחוס על נפש האיש ועל עולליו הרכים העתידיים להיוותר יתומים בלא משען ומשענת.

אף מן השתדלנות לא משכו היהודים את ידם: טובי עורכי הדין נשכרו כדי להמליץ טוב על אחיהם הנתון במיצר, אלא שבית המשפט סירב לפתוח את התיק לדיון מחדש, והללו נאלצו לשוב על עקבותיהם מבלי שתינתן להם הזכות להשמיע את טענותיהם. נדמה היה כי נגזרה הגזרה. בני ביתו של האיש כבר השלימו עם הגרוע מכל ואף התכוננו לכך נפשית, ובהגיע היום המיועד לביצוע גזר הדין התכנסו, עטופי יגון, בשערי בית הכלא, שם היו עתידיים להיפגש עם בן משפחתם לפני פרידה, טרם יעזבם לאנחות.

לאחר מפגש קצר וקורע לב, אולצו בני המשפחה ללוות את יקירם לאולם התליה. האיש הוכנס לאולם כשפניו מכוסות כנהוג,

"מיד התכנסו כולם בבית הכנסת המרכזי לעצרת תפילה וזעקה שבמהלכה שפכו את ליבם..."

הלכות ומנהגים הרב רועי גנון

הלכות חנוכה בערב שבת

האם מדליקים נרות חנוכה לפני נרות שבת או להיפך? האם צריך להתפלל מנחה לפני הדלקת הנרות?

א. טוב ונכון שבערב שבת חנוכה יתפלל מנחה ורק אחר כך ידליק נרות חנוכה, והטעם בזה מפני שתפילת מנחה נתקנה כנגד תמיד של בין הערבים ונר חנוכה הוא זכר לנס שנעשה במנורת בית המקדש שהיו מדליקים אותה לאחר קורבן התמיד של בין הערבים.

ב. כל זה דווקא לכתחילה היכא דאפשר להתפלל ורק אז להדליק נרות חנוכה, אולם אם אינו מוצא מנין מוקדם אין להתפלל ביחידות בשביל דבר זה, אלא ידליק נרות חנוכה ורק אז ילך ויתפלל מנחה עם הציבור, שכן תפילה בציבור ערכה גדול מאד.

ג. בערב שבת חנוכה אין להקדים ולהדליק את נרות החנוכה הרבה לפני כניסת השבת, אלא מדליקים את נרות החנוכה סמוך להדלקת נרות השבת.

ד. יש להקדים ולהדליק קודם את נרות החנוכה ורק אז להדליק את נרות השבת, ואם הזמן מצומצם וכבר קרוב הזמן של שקיעת החמה יכולה האישה להדליק נרות השבת מיד לאחר שהדליק הבעל את הנר הראשון של החנוכה אע"פ שהבעל ממשיך להדליק את שאר נרות החנוכה.

ה. אם טעו והדליקו נרות השבת לפני נרות החנוכה, לפי מנהג הספרדים ועדות המזרח אין בזה שום בעיה ואפשר להדליק את נרות החנוכה, כיוון שמעיקר הדין אין האישה מקבלת שבת בהדלקת הנרות (וטוב שתתנה פעם אחת בשנה שהיא לא מקבלת שבת בהדלקת הנרות), ולמנהג האשכנזים שמקבלים שבת בהדלקת הנרות אין לאישה להדליק נרות חנוכה אלא אדם אחר ידליק את הנרות.

ו. יש לתת בערב שבת חנוכה הרבה שמן בנרות חנוכה וכן אותם שמדליקים בנרות שעה יש לתת נרות שדולקים הרבה זמן יותר מחצי שעה, מכיוון שהשיעור שנרות חנוכה צריכים לדלוק הוא חצי שעה מצאת הכוכבים, ובערב שבת מדליקים כעשרים דקות לפני שקיעת החמה, ולכך יש לתת כמות שמן או נר שיספיקו לדלוק, ואם אין לו אפילו כמות שמן לנר אחד שידלוק עד כחצי שעה אחר צאת הכוכבים או מי שמדליק בנרות ואין לו נר אחד גדול שיספיק לדלוק עד כחצי שעה אחר צאת הכוכבים ידליק את נרות החנוכה בלי ברכה.

ז. בנרות חנוכה יש לנו כלל "הדלקה עושה מצוה" היינו

שעיקר המצוה הוא מעשה ההדלקה, ולכן אם הדליק את נרות החנוכה ואחר כך מיד כבו הנרות אין צריך לחזור ולהדליק את הנרות מחדש, שהרי עצם זה שהדליק את נרות החנוכה יצא ידי חובה, אולם מצוה מן המובחר לחזור ולהדליק את הנרות אם כבו בתוך החצי שעה לאחר הדלקתו, ולא יברך על ההדלקה השניה, ולכן אם בערב שבת כבו הנרות קודם שקיעת החמה אין צריך מן הדין לחזור ולהדליק את הנרות, ומכל מקום טוב להחמיר ולחזור ולהדליקם בלא ברכה אם עדיין לא קיבל שבת, אבל אם כבו סמוך ממש לשקיעת החמה אין לחזור ולהדליקם מפני שיש חשש שכבר נכנסה שבת ואין להדליק אש בבין השמשות.

ח. במוצאי שבת בבית הכנסת יש להדליק קודם נרות חנוכה ורק אז עושים הבדלה כדי לאחר את יציאת השבת כמה שיותר (ואע"פ שהמדליק את נרות החנוכה הוא מדליק אש ובכך הוציא שבת, מכל מקום שאר הציבור אינם יוצאים ידי חובה בהדלקה בבית הכנסת ולכך עדיין נשארים בקדושת שבת), וגם יש בזה יותר פירסומי ניסא שכן אם ידליקו לאחר ההבדלה הרי חלק מהציבור ילכו לבתיהם ובכך מתמעט פרסום הנס, אולם בביתו של כל אדם יש לעשות קודם ההבדלה ורק אחר כך ידליק נרות החנוכה, כיוון שתדיר ואינו תדיר קודם. לכך הבדלה היא תדירה טפי וקודמת לנרות חנוכה (וכאן אין פרסום הנס יותר וכן אין שייך כאן לאחר יציאת השבת שבכך שמדליק נרות החנוכה הרי הוא מוציא שבת, ולכך הבדלה קודמת).

ט. מי שמחמיר ומוציא שבת כדעת רבנו תם יש לו גם במוצאי שבת חנוכה לעשות כן, וידליק נרות חנוכה רק לאחר שתצא שבת לפי רבנו תם.

י. אם נשאר השמן ביום השמיני (וכן

זאת חנוכה

בשאר הימים) עושה מדורה ושורף את השמן בפני עצמו, והוא הדין לפתילות החנוכה שאסור לזרוקן אלא עושה מדורה ושורפם (ויש כאלו שמניחים אותם עד שריפת החמץ ושורפים ביחד עם החמץ), וכל מה שכתבנו בשמן זה דווקא שכבו הנרות בתוך החצי שעה ונשאר השמן, אבל אם כבר דלקו הנרות חצי שעה ונותר השמן בנרות אין צריך לשרוף את השמן, ומותר להשתמש בו לשאר דברים, ויש אומרים שאדם שנותן בסתם את השמן (בלי לפרש את כוונתו) אז נאסר כל השמן ששם לצורך הדלקת הנרות ואפילו אחר שדלקו הנרות חצי שעה, ומעיקר הדין הלכה שאחר שעבר זמן של החצי שעה אם נותר שמן מותר להשתמש, אולם טוב להחמיר ולחוש לדעת היש אומרים שכתבנו ולכן יתנה בפירוש שאינו מקצה השמן למצות נרות החנוכה אלא רק כשיעור המצוה (היינו חצי שעה) ואז אם נשאר שמן אחר החצי שעה רשאי לכולי עלמא להשתמש בו לשאר דברים.

יא. בקבוק השמן ששפך ממנו לנרות חנוכה ונשאר בו שמן בוודאי מותר להשתמש בו לצורך דברים של חול ואין צריך להחמיר בו כלל.

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

מהירות האור

אני לומד תורה! אומר בורא עולם, "חסד חפצתי", אני רוצה שתגמלו חסד אחד עם השני זה בית המקדש שלי! ואומר רבי שמחה מבריסק על הפסוק "ואיש אל משפחתו תשובו", ה' רוצה שנחזור למשפחות שלנו!

רבי יצחק בלאזר זצ"ל אומר, כשעם ישראל חטאו בעגל, אמר הקב"ה למשה "הרף ממני ואשמדם, ואעשה אותך לגוי גדול", הקב"ה מנסה לעשות עיסקה עם משה רבינו, "אני אחסל את העם, ואוציא ממך עם כפול, ואתן לך את לוחות הברית, שכתוב בהם "חרות על הלוחות", ואמרו חז"ל אל תקרי חרות אלא חרות, תהיה לכם חרות ממלאך המות ומשעבוד מלכויות, לא יהיו לכם צרות ופיגועים, לא טילים ולא טרור, תהיה לכם חרות מרעב ויוקר השערים, תלמדו תורה ותחיו בעושר!

וכתוב בזוהר אם היינו מקבלים לוחות ראשונות, מי שהיה לומד תורה היה נהפך למלאך, "אני אמרתי אלקים אתם, ובני עליון כולכם" לא היו מלחמות ולא אינקויזיציה, לא שואה ולא גרוש ספרד. אומר ה' למשה, "תוותר על העם הזה, ותקבל ממני את כל הבונוסים, כולל כניסה לארץ ישראל, תקבל תורה נקיה סולת בלולה! אומר רבי יצחק בלאזר, אין אדם בעולם שלא היה מסכים לעיסקה כזו. זו עיסקת החיים של משה רבינו!

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתר ישיבת אור דוד להרצאות נוספות בקרו באתר 'ישיבת אור דוד'

מי שמפייס את המסכנים זוכה לאחד עשר ברכות, כמו שאומר הנביא, שאם נתת לפני כסף "אז יבקע כשחר אורך", הישועה שלך תבוא אבל לאט לאט כמו השמש שזורחת לאט לאט, אבל אם פייסת אותו, כתוב "ואפלתך כצהרים", גם אם תהיה בחושך אפלה, יהיה לך צהרים הכל במהירות! "והשביע בצחצחות נפשך", מה עשית? בסך הכל פייסת את המסכן, שלפעמים זה הבן שלך או ההורים שלך, הלכת לבקר אותם או הרמת טלפון, "והיית כגן נָה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו", בורא עולם יפנק אותך בתפנוקים, למה? כי נתת אוזן למישהו שהיה צריך שישמעו אותו, מישהו שעבר משבר, ואתה הולך אליו לשמוע אותו, זה מה שה' רוצה, יותר מבית המקדש! "חסד חפצתי ולא זבח"!!!

אומר החיי אדם (שהיה חתנו של הגאון מוילנא) שעיקר כבוד אב ואם, שיחשוב בלבו שאביו ואמו הם אנשים נכבדים ביותר ומיוחדים במינם, ואפילו שהוריו אינם צדיקים, צריך להחשיב את אביו כמו מן הרב עובדיה זצ"ל, ואת אמו כמו דבורה הנביאה! ואם הוריו כל כך מכובדים אין אתה לא הולך לבקרם כל יום, או לפחות מצלצל לשאול לשלומם?!

זה יותר טוב מבית המקדש, לפעמים אשתך נמצאת במצב רוח ירוד, תדבר איתה, תקשיב לה, אתה פשוט מחייה אותה! לפעמים זה הבן שלך שנמצא בירידה, תלטף אותו, קח אותו לטיול תשקיע בו והוא יפרח! ומה אומרים רוב האנשים, "אין לי זמן, אני עסוק, אני מתפלל,

קבעת עיתנים לתורה?

אור החיים הקדוש
פירוש אור החיים על התורה
בכל מוצ"ש בשעה 22:00

הדרשה השבועית

בכל יום רביעי בשעה 22:00
רחוב במכבים 108 בני ברק
ניתן לצפות באתר הישיבה Rabenu.com
ובערוצי הליוון

שיעור שבועי
מוסר | יהדות | הלכה
בכל יום שני בשעה 20:00

חשוב לדעת!

ניתן לצפות בכל הדרשות של הרב דניאל זר שליט"א באתר הישיבה "אור דוד" ובמגוון רחב של רבנים נוספים בכל הנושאים